

מכתבים

(המשך מעמוד 3)

מיפלגת העבודה, על־מנת להוכיח לציבור הרחב שדיעות אלו אינן סותרות בשום פנים ואופן את העקרונות והערכים הפנימיים של תנועת ה"עבודה הציונית, אשר הנהיגה את המדינה הזאת במשך שנים רבות.

לאחר הבחירות של 84, אשר תוצאותיהן היו תמורות בעיני יותר מהמהפך של 77, משום שהן הוכיחו שעל אף הכישלונות הגלויים והנוראים של הליכוד עדיין יש לו בעם תמיכה חזקה ומא־סיבית, והמגמה ימינה נמשכת בהתמדה. קראתי יחד עם שלושה מחבריי למחנה השמאל לא לני־טוש את המערכה ולהצטרף לממשלת האחדות, שתוצאות הבחירות הכתיבו את הקמתה, וזאת על־מנת להילחם על עמדותינו בתוך העשייה הפוליטית, ולחזק את האגף היוני בממשלה זו, שהקמתה היתה בלתי נמנעת.

בניגוד לחברים שהיו מוכנים לתת לליכוד אפשרות להקים ממשלה צרה בתמיכת כהנא, על־מנת שיהרוס את המדינה לעוד קרנציה עד שיתפכחו עיניו של העם, סברתי שכוח־ההרס של הליכוד חזק ממה שמתנגדיו החריפים ביותר סבורים, ושארבע שנים נוספות של הליכוד עשוי ייתן לו לדרדר את המדינה למצב כזה, שהרמז קרטיה עצמה היתה מתפוררת ושום מהפך נגדי לא יכול היה לתקן את ההרס.

אבל קריאתנו נכשלה, רץ ומפ"ם לא הצטרפו לממשלה, ובכך החלישו את אגפה היוני־ליברלי, ובמקום לפחות להתאחד למחנה אחד באופוזיציה,

קורא יהושע

מלחמת־כיתות ארסית

השמאל עדיין קרוע ומשוטע, ואני חושש מאוד שבבחירות הבאות הוא ייצא חלש עוד יותר.

בהתחשב בעובדה שמפלגת העבודה מונה היום 37 צירים בכנסת, מול 41 צירים של הליכוד, אני רואה את השגיחה של ראש־הממשלה ושרי המערך כסכריים ביותר, יחסית כמוֹבן לכוח הפוליטי הממשי העומד מאחוריהם ולמיגבלות הרבות שעומדות בבסיס ממשלת־האחדות. ממש־לה זו הוציאה את הצבא מלבנון במהירות יחסית, דבר שנראה כמעט בלתי־אפשרי לפני כשנה. ממשלה זו בולמת עכשיו את האינפלציה, שאכלה כסרטי את כל הרקמות החברתיות של האומה, אינפלציה אשר הגדילה מאוד בשנים האחרונות את הפער החברתי ובכך יצרה קרקע פוריה לכהניזם ולהתחזקות הימין. במשך שנה תמימה לא הוקמו התנחלויות וזה הישג גדול. אומנם גם אני יודע שעדיין לא נעשתה התקרבות ממשית אל עבר השלום, אבל אני מאמין שבסבלנות קצת יצליח שימעון פרס כסופו של דבר להשיג את מטרתו.

אני מאמין ששימעון פרס כסופו של דבר יצליח להשיג את מטרתו. ממש־לעם עם מישלחת ירדנית־פלסטינית, שאינה תלויה רק בנו אלא גם בהכרה של שוכנינו מייחלים לה, אבל היא עדיין נעדרת למרות ההבטחות המרגיעות שלקוֹנוֹן כל התיארוך של הרציון (לא המאמץ) בביטאון האנגלי של מיפלגת העבודה מתוך סילופים והגזמות. אבל זה כלל־שכבר איני מתרגש. אין כל פלא שהצבא (גם המשכיל, הארגוני־המדיני והליברלי) לשמאל, שכן הוא אומר: איך אלו יעשו הערבים והרי הם עוסקים כל הזמן באכילת

את בשר רעהו. ולא אוסיף עוד מלה על הפצעים של בולנו בדוגמאות נוספות. א. ב. יהושע, חיפה

מוֹבן שחובה כזאת אינה קיימת. ולראיה — אריה אבנרי מעולם לא הראה לי מראש מה כתב עליי.

ורביעית, הדבר החמור ביותר: יש כאן איום מפורש בפנייה לבית־הדין לפני פירסום כתב־הזהרה, כדי למנוע את הופעת העיתון.

כשסתם אדם משיע איום כזה, מילא, יש לסמוך על בית־הדין שלא יענה לבקשת־טורק כזאת.

אך כאשר איום כזה מושמע בשמו של עיתון נאי מיקצועי, כדי למנוע פירסום כתבה עליו, נודף מזה ריח מסויים.

אני מוסר את הדבר לידיעת הציבור, כדי שכל אדם אשר העיתונאי אריה אבנרי מתכוון לכתוב עליו יודע מה לעשות: יתבע מאריה אבנרי להראות לו את הכתבה לפני הפירסום, ויאיים עליו בצרמניעה ממשפט.

מעניין מה היו אומרים על שיטה זו עורכי ידיעות אחרונות.

סילופים

בהתנדבות

יצחק שמיר: לא נירתע מפני לוחמי השיחור הפלסטיניים

הגמל חוסיין: ארון עם שימעון פרס על הצמח החזון הציוני

אם כן, מה יש להגיד על כותרת שהופיעה בראש העמוד הראשון של הארץ, ב־30 בינואר: "ערפאת: חוסיין לא ביקש שאפסיק הטור".

אם כן, מה יש להגיד על כותרת שהופיעה במהדורת־החדשות של הטלוויזיה הישראלית. יתכן שהן הופיעו גם בשאר העיתונים.

לולא הכרתי את עמית־לימיקצוע, הייתי עשוי להיות מופתע. ערפאת מגדיר את מעשיו כפעולת־טרור; עד כמה שידוע לי, טען ערפאת עד כה תמיד שדווקא פעולותיה של ממשלת־ישראל הן פעולות־טרור, ואילו מעשי האירגונים המסופים לאש"ף הם "פעולות התגרות" או "מאבק מזויין".

אם כן, האם חל שינוי? האם אירע מיפנה היסטורי, ואני לא ידעתי?

רונלד רגן: "נמשיך לתמוך בפושעי הקונטרס אנטי־ציוני".

טראס בניקראגוזה

מיכאיל גורבאצ'וב: "נחסל את הפטריוטים באפגניסטאן"

מה משותף לכל הכותרות האלה? הדבר ברור כשמש: הן כולן גליון של הארץ, מופיעה כתוב: "ערפאת: חוסיין לא ביקש שאפסיק הטור".

המלך חוסיין לא ידבר על החזון הציוני, אלא על תביעות ישראל, במיקרה הטוב ביותר. רגן לא יגדיר את הקונטרס כפושעי, אלא כלוחמי־חופש.

גורבאצ'וב לא ידבר על פטריוטים, אלא על נאציסטים.

עד לאוטונומיה מלאה • לישראל תישמר הסמכות

כלפי ההתנחלויות • בעתיד יונהג שיתוף בסמכויות

דרייפר ימונה קונסול ארה"ב בירושלים • ירדן ואש"ף הקימו ועדה לתיאום מהלכים משותפים • ערפאת: חוסיין לא ביקש שאפסיק הטור

מאת יהודה ליטני, עריכא אלה | התוכנית העברו לידיעת המלך חוסיין | תוכניתו של פרס קרובה למעשה אשר "הניב בחיוב לרוכב האלמנטים" | לפובליקת האוטונומיה של בניו מי הכותרת ב"הארץ" 3.10 טור.

מיהרתי לקרוא את הידיעה במלואה. והנה, בעמוד השני של אותו גליון של הארץ, מופיעה הידיעה שזכתה בכותרת בעמוד הראשון. וכך כתוב: "ערפאת... אמר בתשובה לשאלה כי חוסיין לא ביקש ממנו... הפסקת המאבק המזויין". אין טור. מאפי.

יכול כל עיתון להגדיר את מעשי הפלסטינים כטרור, ואף לגנות אותם בכל לשון של גינוי. אבל כאשר הוא מצטט דברים מפי אומרים, כציטוט ישיר, הוא חייב להקפיד על הניסוח המדוייק. שררי הניסוח הוא חלק חשוב של המידע. ניסוח אחר מהווה מידע אחר.

כל סילוף של מידע הוא עיתונות גרועה. מן הסוג המתאים לרפובליקת־בנונות. אך במיקרה זה — החזר על עצמו מדי יום — וזהו תופעה גרועה עוד הרבה יותר. כי יש כאן התופעה ש"הגרמנים קראו לה "גלייכשאלטונג" — שיעבור גמור של העיתונות לקו השילטון הטוטליטארי.

כיום נהוגה תופעה זו בכרית־המועצות וכי מישטרים מסוג זה. יש רק הברל אחד: שם עושים זאת העיתונאים מאונס. כאן זה נעשה מרצון ובהתנדבות.

א. ב. יהושע, חיפה

כי בכתבה זו ייכתבו נושאים ופרטים שיש בהם משום הוצאת לשון־הרע.

(3) למר קוטלר יש כלפי מרשי תרעומת, בגין כתיבת הספר על לוינסון ו"ל אשר העמיד דברים שכתב באור שאינו מחמיא למר קוטלר.

מטעם זה סבור מרשי שמר קוטלר מבקש את רעתו, וזוהו זמן מחפש הודמנות להרע לו.

(4) למרשי נראה כי הכתבה שכתבה עליי מר קוטלר נכתבה שלא בתוסילב, ויש בה משום לשוֹד־הרע בודון.

(5) יודע לכם היטב כי כתבה שתתפרסם ושתכלול לשוֹד־הרע גורמת נזק שאינו ניתן לתיקון.

דבר זה נכון במיוחד לגבי מרשי, שהם אנשים ששם הטוב הוא יסוד לעבודתם.

(6) לפיכך הריני לבקשכם בזאת שכתבה כאמור — קודם שתפורסם — תועבר לתגובת מרשי ולקריאתו.

דבר זה לא יגרם לכם כל נזק, אך יש בו כדי למנוע פירסום לשוֹד־הרע ונזק שלא־ניתן לתיקון למרשי.

(7) אם אין ברעתם ליתן הכתבה לתגובת מרשי, אנבקשכם להוריעני עליכך לאלתר, כך שיהא סיפק בידי מרשי לנקוט בהליך מישפטי למניעת פירסומי הכתבה, ולאפשר לבית־הדין פט להכריע בעניין קודם לפירסום.

חתום: ר"ר יוסף שגב, עורך־דין.

עד כאן המכתב, שהוא בעיניי הצוף מאוד. מובן שלא השבתי עליו ולא הגבתי עליו בכל צורה שהיא.

קודם כל, המישפטן טועה בשם אחד ממרשיו.

קורא יהושע

בשבוע שעבר פירסם העולם הזה סקופ, המעורר שאלות נוקבות לגבי המיקצוע העי־תונאי. עיקרו: מיכאל אלבין הקים חברה מי־חרי, הנפיק בה מניות לעיתונאי אריה אבנרי, כתב ידיעות אחרונות, והשתמש בה כדי "להפיק" ספר על יעקוב לוינסון המנוח.

החברה לא הוציאה את הספר לאור, כי זאת עשתה הוצאה לאור מיקצועית מכוברת. לא ברור שבה טיב המושג "הפיק" בהקשר זה. אך החברה, שבה כיהן אבנרי כבעל־מניות מנוהל, החזיקה מישר, מוכירה, ממנה נסיעות ועוד.

הספר על לוינסון היה כולו שיריהלל לבנקאי המנוח, שתואר בו כקדוש מעונה — תמונה שונה

מאוד מזו המציירת לאור העובדות היכשות. אותה חברה, "הפיקה" גם ספר שני, שבו היה לאלבין עניין: ספר על אריה אבנרי על המיפלגה הליברלית. אלבין החזיק במיפלגה זו כמה עסקים נים ושרים, והתכוון לעשות בה קריירה פוליטית, כשהוא תומך בסיעה אחת נגד האחרות.

כל זה תמוה וטעון הבהרה, ובעיקר מצד העיתונאי אריה אבנרי עצמו. אלבין, כידוע, אינו יכול עוד להשיב לשאלות. אך אריה אבנרי יכול — אלא שחושף־הפרשה, יאיר קוטלר, לא הצליח להיפגש עימו ולגבות ממנו עדות.

תחת זאת קיבלתי בשבוע שעבר, יומיים לפני הופעת הגליון, מיכתב חסרת־קדים מידו עורך־דין בשם יוסף שגב.

רוז לשדונ: לכבוד העולם הזה, למסירה ביד.

בשם מרשי, אגם בע"מ שבבעלותם של ה"ה אריה אבנרי ואלון גלילי, אתכבד לפנות אליכם כרלקמן:

(1) למרשי נודע כי מר קוטלר מתכוון להכניס כתבה לעיתונכם העוסקת במרשי.

(2) על־פי השאלות שנשאל מרשי, נראה לו

הליך מישפטי למניעת הפירסום...

עיתונאי אריה אבנרי

הליך מישפטי למניעת הפירסום...

מאוד מזו המציירת לאור העובדות היכשות. אותה חברה, "הפיקה" גם ספר שני, שבו היה לאלבין עניין: ספר על אריה אבנרי על המיפלגה הליברלית. אלבין החזיק במיפלגה זו כמה עסקים נים ושרים, והתכוון לעשות בה קריירה פוליטית, כשהוא תומך בסיעה אחת נגד האחרות.

כל זה תמוה וטעון הבהרה, ובעיקר מצד העיתונאי אריה אבנרי עצמו. אלבין, כידוע, אינו יכול עוד להשיב לשאלות. אך אריה אבנרי יכול — אלא שחושף־הפרשה, יאיר קוטלר, לא הצליח להיפגש עימו ולגבות ממנו עדות.

תחת זאת קיבלתי בשבוע שעבר, יומיים לפני הופעת הגליון, מיכתב חסרת־קדים מידו עורך־דין בשם יוסף שגב.

רוז לשדונ: לכבוד העולם הזה, למסירה ביד.

בשם מרשי, אגם בע"מ שבבעלותם של ה"ה אריה אבנרי ואלון גלילי, אתכבד לפנות אליכם כרלקמן:

(1) למרשי נודע כי מר קוטלר מתכוון להכניס כתבה לעיתונכם העוסקת במרשי.

(2) על־פי השאלות שנשאל מרשי, נראה לו

הליך מישפטי למניעת הפירסום...

מאוד מזו המציירת לאור העובדות היכשות. אותה חברה, "הפיקה" גם ספר שני, שבו היה לאלבין עניין: ספר על אריה אבנרי על המיפלגה הליברלית. אלבין החזיק במיפלגה זו כמה עסקים נים ושרים, והתכוון לעשות בה קריירה פוליטית, כשהוא תומך בסיעה אחת נגד האחרות.

כל זה תמוה וטעון הבהרה, ובעיקר מצד העיתונאי אריה אבנרי עצמו. אלבין, כידוע, אינו יכול עוד להשיב לשאלות. אך אריה אבנרי יכול — אלא שחושף־הפרשה, יאיר קוטלר, לא הצליח להיפגש עימו ולגבות ממנו עדות.

תחת זאת קיבלתי בשבוע שעבר, יומיים לפני הופעת הגליון, מיכתב חסרת־קדים מידו עורך־דין בשם יוסף שגב.

רוז לשדונ: לכבוד העולם הזה, למסירה ביד.

בשם מרשי, אגם בע"מ שבבעלותם של ה"ה אריה אבנרי ואלון גלילי, אתכבד לפנות אליכם כרלקמן:

(1) למרשי נודע כי מר קוטלר מתכוון להכניס כתבה לעיתונכם העוסקת במרשי.

(2) על־פי השאלות שנשאל מרשי, נראה לו